

वायसः

इति ऊह ।) नारीविशेषः । इति सुप्रबोध-
याकरणम् । (यथा, माघे । ८ । २४ ।
“त्रस्यन्ती च जगत्परी विधाकृतौ-
र्वामीहृरतिशयमाप विभ्रमस्य ।
सुभ्यन्ति प्रथममहो विनापि हेतो-
र्जालाभिः किमु सति कारणे तद्वयः ।”)
वायकः, पुं, (वयतीति । वे + वृन् ।) सम्प्र-
इति शब्दचन्द्रिका । (तन्नवायः । यथा, भाग-
वते । ५ । २६ । १६ ।
“यत्र ह विपद्यं पापपुरुषं धर्मराजपुरुषा
वायका इव सर्वतोऽङ्गेषु सन्तः परिवसन्ति ।”)
वायदहः, पुं, (वायस्य दहः । यथा, वायतेऽनेनेति
वायः । वाय एव दह इति कर्मधारयः ।)
वापदहः । इति भरतद्विरूपकोषः ।
वायनं, स्त्री, पित्रकविशेषः । तत्पत्न्यायः । प्रतो-
पायनम् २ । प्रदेयकम् ३ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ।
वायवी, स्त्री, (वायोरीयमिति । वायु + वय् ।
ङीप् ।) उत्तरपश्चिमदिक् । इति जटाधरः ।
(कार्तिकेयस्यानुचरमाढगम्भेदः । यथा, महा-
भारते । ६ । ४६ । १७ ।
“वायव्याय कौमार्यो ब्राह्मण्य भरतर्षभ ।।
वैश्याय्य तथा सौर्यो बाराह्य महावनाः ।”)
वायवं, त्रि, (वायुर्देवतास्येति । वायु + “वायु-
पितृवसो यत् ।” ४ । २ । ३१ । इति यत् ।)
वायुसन्निदिगादि । यथा । विख्युम्सुप्रक्रम्य
गवाक्षतन्ने ।
“वायव्यं नैर्द्धतस्यं न यज्ञीयात् कदाचन ।”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
(वायुदेवताकपशुविरादि । यथा, ऋग्वेदे ।
१० । ६० । ८ ।
“तस्माद्यज्ञात् सर्वं हुतः सम्भृतं पृथदाप्यम् ।
पशून्नासकं वायथानारयणां यामाच ये ।”
“वायवान् वायुदेवताकान् ।” इति तद्गाथे
वायवः । ३ । स्त्री, षट्शताधिकचतुर्विंशति-
सहस्रशोकात्मकवायुनामकमहापुराणम् । यथा,
देवीभागवते । १ । ३ । ७ ।
“अयुतं वामनाख्यं वायवं षट्शतानि च ।
चतुर्विंशतिः संख्यातः सहस्राणि तु शौनक ।”
आख्यविशेषः । यथा, महाभारते । १ । २६ । १६ ।
“आग्नेयनाख्यं ब्रह्मि वारुणेनाख्यं पयः ।
वायवेनाख्यं द्वायुं पार्श्वेनाख्यं द्वायुं च ।”)
वायवः, पुं, (वयते इति । वय गतौ । “वयच् ।”
उणा० ३ । २२० । इति अचच् । सच ङित् ।)
अगुदहः । श्रीवासः । काकः । इति मेदिनी ।
से, ३८ । (यथा, महाभारते । ३ । २७० । ३१ ।
“अप्रकङ्काकोजभासगोमायुवायवाः ।
अट्यंस्तत्र वीराणां हतानां मांसशोभितैः ।”)
अस्योत्पत्तिर्वया,—
“अदहस्य भार्या श्येनी वीर्यवन्तौ महा-
वसौ ।
सत्यातिश्च जटायुश्च प्रभूतौ पक्षिघतमौ ।

वायसा

सत्यातिर्जनयन् यथानु काकाः पुत्रा जटायुवः ।”
इति बह्विपुराणे वाराहप्रादुर्भावः । ३३ ।
अस्य एकाचिनाशकारणं यथा,—
मार्कण्डेय उवाच ।
“गते तु भरते तस्मिन् रामः कमलजोचनः ।
जम्बूयेन सह धात्रा भार्याया सौतया सह ।
शाकम्बलफलाहारो विचचार महावने ।
एकदा लम्बमन्ते रामदेवः प्रतापवान् ।
चित्रकूटे वने देशे वैदेह्या सङ्गमाश्रितः ।
सुव्याप सुसुकृतेषु ततः काको दुरात्मवान् ।
सौताभिसुखमन्थेय विदहार स्नानान्तरम् ।
विदार्यं दृष्टमादस्य स्थितोऽधौ वायुवाधमः ।
ततः प्रवृद्धो रामोऽधौ दृष्ट्वा रक्तं स्नानान्तरम् ।
श्रीकाविष्टान् सौतां तासुवाच कमलेश्वरः ।
किमिदं स्नानान्ते भद्रे तव रक्तस्य कारणम् ।
इत्युक्त्वा वा च तं प्राह भर्मागं विनयान्विता ।
पश्य राजेन्द्र वृथापि वायवं दृष्टचेष्टितम् ।
येनैतच्च ज्ञतं कर्म सुप्रै त्वयि महामते ।
रामोऽपि दृष्ट्वा तं काकं तस्मिन् क्रोधमघा-
करोत् ।
ऐकिकान् समादाय ब्रह्माख्येनाभिमन्त्रितम् ।
काकसुहृदि चित्तेप सौवधावद्भयान्वितः ।
स त्विन्द्रस्य सुतो राजन् इन्द्रलोकं विवेश ह ।
रामाख्यं पञ्चवं हीमं तस्यानुप्रविशेश वै ।
विदितार्थं देवेन्द्रो देवैः स्वर्गैः समन्वितः ।
निष्क्रामयश्च तं द्रुष्टं राघवस्यापकारिणम् ।
ततोऽधौ सर्वदेवैस्तु देवलोकाद्बिभ्रतः ।
पुनः सोऽभ्येव रामश्च राजानं शरणां गतः ।
त्राहि राम महाबाहो अज्ञानादपकारि-
णम् ।
इति ब्रुवन्तं स प्राह रामः कमलजोचनः ।
अमोघाय ममास्त्राय अचि एकं प्रयच्छ मे ।
ततो जीवसि दृष्टात्मन् मेऽपराधो महान् ज्ञतः ।
इत्युक्तोऽधौ स्वकं नेत्रमेकमस्त्राय दत्तवान् ।
अस्त्रश्च नेत्रमेकम् भस्मोक्तव्यं शर्मं ययौ ।
ततः प्रभृति सर्वेषां काकानामेकनेत्रता ।
चक्षुषेकेन पश्यन्ति हेतुनानेन पार्थिव ।”
इति नरसिंहपुराणे ४३ अध्यायः ।
(वायवसन्निधि, त्रि । यथा, महाभारते ।
१२ । ८२ । ७—८ ।
“स काकं पश्ये ब्रह्मा विषयं जैमदर्शनः ।
सर्वं पश्यंश्चरद्दुःखतः प्रहृष्टार्थो पुनः पुनः ।
अधीक्षं वायवीं विद्यां शंसन्ति मम वायवाः ।
अनागतमतीतश्च यश्च संप्रति वर्तते ।”)
वायवादनी, स्त्री, (वायसेन अदते इति । अद
+ कर्मणि ल्युट् + ङीप् ।) महाज्योतिष्यती ।
काकतुळी । इति राजनिर्घण्टः ।
वायवारातिः, पुं, (वायवस्य अरातिः ।) पेशकः ।
इत्यमरः । २ । ५ । १५ ।
वायवज्ञा, स्त्री, (वायवस्य आज्ञा नाम
यस्याः ।) काकनामा । काकमापी । इति
राजनिर्घण्टः ।

वायुः

वायवी, स्त्री, (वायवानामियमिति तत्प्रियत्वात् ।
वायव + वय् । ङीप् ।) काकोहुम्बिका ।
काकमापी । इति मेदिनी । से, ३८ । महा-
ज्योतिष्यती । काकनामा । काकतुळी । इति
राजनिर्घण्टः ।
वायवेच्छुः, पुं, (वायवानामिच्छुरिव प्रियत्वात् ।)
काशः । इति राजनिर्घण्टः ।
वायवोलिका, स्त्री, (वायवोली + स्वार्थे कन् ।)
काकोली । इति शब्दरत्नावली ।
वायवोली, स्त्री, (वायवान् योलज्ययतीति ।
योलजि उतुच्चेप + “अनेज्यपि दृश्यते ।” इति
ङ् । शकन्त्यादित्वात् अस्स षोपः ।) काकोली ।
इत्यमरः । २ । ४ । २३४ ।
वायुः, पुं, (वातीति । वा गतिगन्धनयोः + “जवा-
पाणिमिख्दिशाभ्युभ्य उञ् ।” उणा० १ । १ ।
इति उञ् । “आतो युक्चिञ्जतोः ।” ७ । ३ ।
३३ । इति युक् ।) उत्तरपश्चिमकोणाधिपतिः ।
वाति यः । वाताश्च इति भाषा । स च
पञ्चभूतान्तर्गतभूतविशेषः । तद्विशेषविवरणं
यथा । वायवः प्राणापानयानोदानसमानाः ।
प्राणो नाम प्राणमनवान् नावायस्यानवर्त्तौ ।
अपानो नाम अवाग्मनवान् पायादिस्थान-
वर्त्तौ । यानो नाम विन्धग्मनवान्खिलशरीर-
वर्त्तौ । उदानः कण्ठस्थानीय ऊर्ध्वगमनवातु-
क्रमणवायुः । समानः शरीरमध्यगताश्रित-
पीताम्नादिसमीकारणकरः । समीकारण्यु परि-
पाककरणं रश्मिधरशुक्रपुरीषादिकरणम् ।
केचित्तु नागकूर्मलकरदेवदत्तधनञ्जयाख्याः
पश्चान्ने वायवः सन्तीत्याहुः । नच नासः
उद्गिरणकरः । कूर्मैः निमीलनादिकरः ।
लकरः । सुषाकरः । देवदत्तः जम्बूवकरः ।
धनञ्जयः पोषणकरः । एतेषां प्राणादिवन्त-
र्भावात् प्राणादयः पक्षेति केचित्तु । इदं
प्राणादिपक्षकं आकाशादिगतरजोऽश्रेयो
मिलितेभ्य उतुपद्यते । इदं प्राणादिपक्षकं
कर्मेन्द्रियसहितं सत् प्राणमयकोशो भवति ।
अस्य क्रियात्मकत्वेन रजोऽशक्यत्वं । एतेषु
कोशेषु मध्ये विज्ञानमयो ज्ञानशक्तिमान् कर्तृ-
रूपः । मनोमय इच्छाशक्तिमान् करणरूपः ।
प्राणमयः क्रियाशक्तिमान् कार्यरूपः । इति
वेदान्तसारः । तत्पत्न्यायः । असनः ३ स्यान्नः
३ मातरिणा ४ सदागतिः ५ एवदश्च ६ गन्ध-
वहः ७ गन्धवाहः ८ अचिजः ९ आशुगः १०
समीरः ११ मादतः १२ मद्यत् १३ जगत्यावः
१४ समीरवः १५ नभसान् १६ वातः १७
पवनः १८ पवमानः १९ प्रभङ्गनः २० । इत्य-
मरः । अजगत्यावः २१ सन्वासः २२ वाहः
२३ धूलिध्वजः २४ पक्षिप्रियः २५ वातिः २६
तमःप्राणः २७ भोगिकान्तः २८ लक्ष्मणः २९
अच्यतिः ३० कल्पलम्बा ३१ शचीनिः ३२
आवकः ३३ हरिः ३४ । इति शब्दरत्नावली ।
वायः, ३५ सुखाशः ३६ जगत्पवनः ३७ वादः